

علوم آزمایشگاهی

تعریف

علوم آزمایشگاهی یکی از شاخه های علوم پزشکی می باشد که بیشتر به آنالیز آزمایشگاهی خون، مایعات و بافت های بدن انسان با هدف تشخیص بیماری، پیگیری درمان و حفظ سلامت افراد جامعه سر و کار دارد. دانشجویان ضمن کسب دانش نظری در زمینه آسیب شناسی و علت بروز بیماری ها و تغییرات ناشی از آن ها به صورت تخصصی با عملکرد آزمایشگاه های تشخیص طبی، تجهیزات و دستگاه های پیچیده الکترونیکی و کامپیوتری مورد استفاده در این آزمایشگاه ها، اصول نمونه برداری از نمونه های بیولوژیک مانند خون و ادرار و... آشنا می شوند.

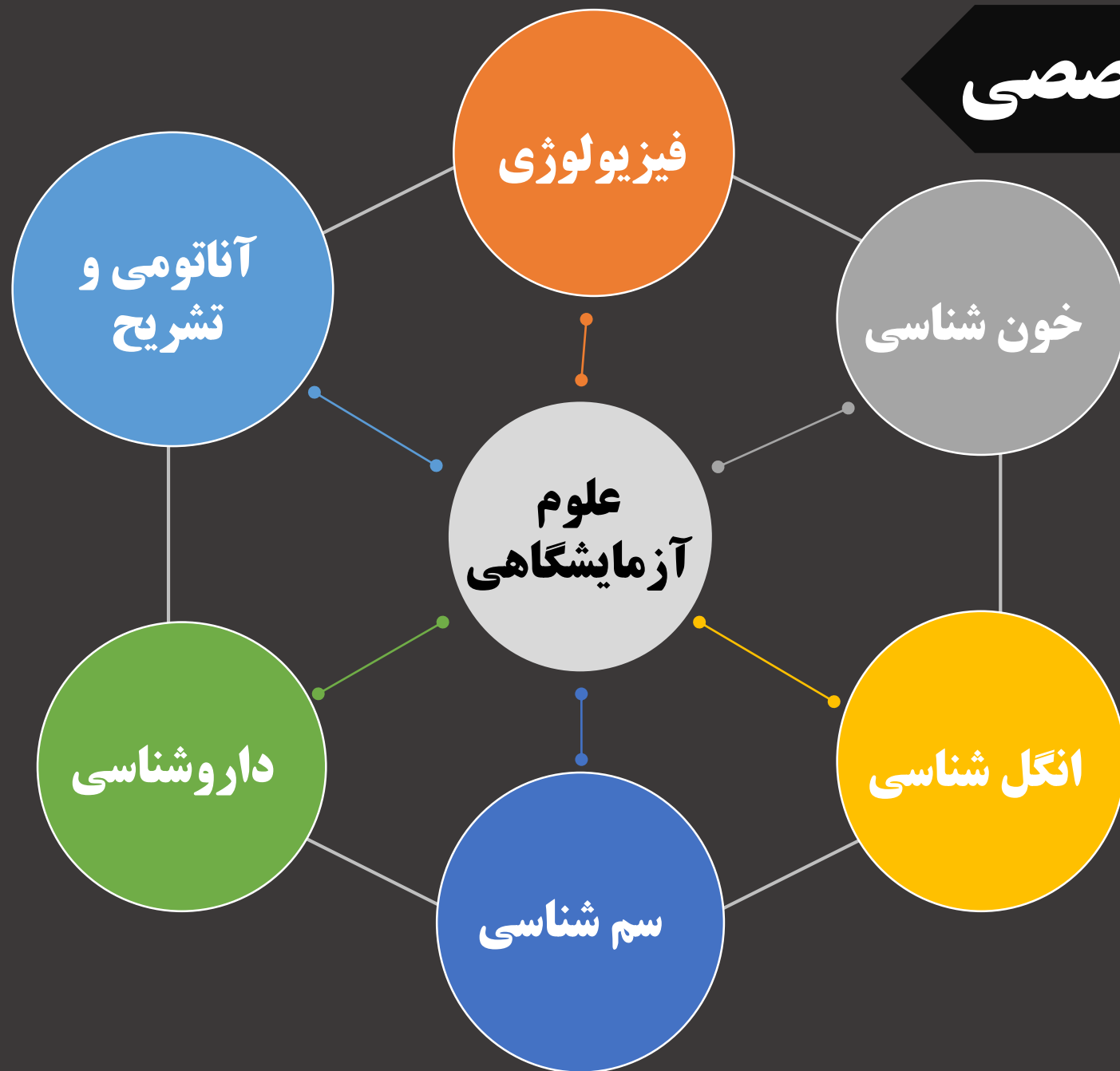
امروزه با توجه به پیشرفت روش ها و تجهیزات آزمایشگاهی و انجام آزمایشات متنوع تر، نقش علوم آزمایشگاهی در تشخیص، درمان و پیشگیری بیماری ها روز افزون شده است.

داوطلبان این رشته باید به دروسی شیمی ، زیست و کار با دستگاه های آزمایشگاهی علاقه مند باشند.
همچنین داشتن صبر و حوصله زیاد و توان روحی مناسب برای فعالیت در این حوزه الزامی می باشد.
علاوه بر آمادگی روحی ، آمادگی بدنی و سلامت جسمی لازم برای فعالیت در آزمایشگاه را دارا باشند .

برخی دروس تخصصی

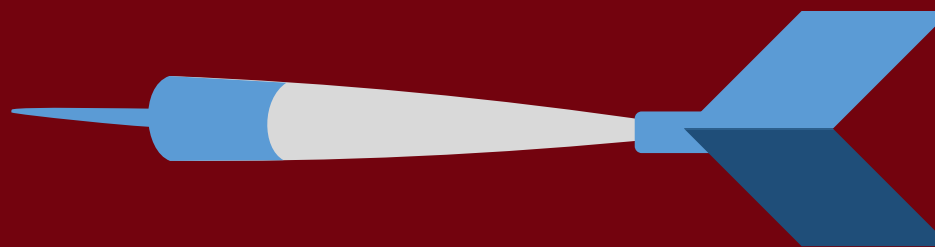
گرایش‌ها (کارشناسی)

این رشته در کارشناسی گرایشی ندارد.

مقاطع بالاتر

امکان ادامه تحصیل در کارشناسی ارشد با گرایش های بیوشیمی ، انگل شناسی، سم شناسی، دارو شناسی، بیوشیمی، باکتری شناسی، ایمنی شناسی، باکتری شناسی، میکروب شناسی و هماتولوژی وجود دارد.

ادامه تحصیل در این رشته تا مقطع دکتری فراهم است.

امکان فعالیت در:

الف) بیمارستان ها، مراکز بهداشتی درمانی، کلینیک ها و سایر مراکز پزشکی دولتی و خصوصی که مجهز به بخش پاتولوژی و آزمایشگاه های تشخیص طبی هستند.

ب) آزمایشگاه های پزشکی قانونی، سازمان انتقال خون، شرکت ها و کارخانجات تولید و توزیع وسایل و مواد آزمایشگاهی و فرآورده های بیولوژیک
ج) مراکز آموزشی و تحقیقاتی